

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

25. 12. 2023 - 31. 12. 2023

motto týdne:

„ Dá mu jméno Emanuel, to znamená: Bůh s námi. “

PONDĚLÍ 25. 12. Slavnost Narození Páně

Iz 52,7-10; Žl 98,1.2-3ab.3cd-4.5-6; Žid 1,1-6 Komentář: **Jan 1,1-18**

Bůh se sděluje člověku tím nejsrozumitelnějším způsobem. Slovo na sebe bere naši přirozenost. Mnozí jej ani dnes nepřijímají – zdá se jim to příliš lidské...

ÚTERÝ 26. 12. svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

Sk 6,8-10; 7,54-60; Žl 31(30), 3cd-4.6+8ab.16bc-17 Komentář: **Mt 10,17-22**

Nenávist, kterou Kristus předpověděl. V současnosti vrcholí v počtu pronásledovaných pro víru. I toto je potvrzení jeho slov!

STŘEDA 27. 12. svátek sv. Jana, apoštola

1 Jan 1,1-4; Žl 97 (96),1-2.5-6.11-12 Komentář: **Jan 20,2-8**

Rychlost druhého učedníka je dnes pro nás poučná. Vztahy v církvi je potřeba doplňovat ohleduplností. Společná, synodální cesta je pro rychlejší i pomalejší.

ČTVRTEK 28. 12. svátek sv. Mlád'átek betlémských, mučedníků

1 Jan 1,5 – 2,2; Žl 124 (123),2-3.4-5.7b-8 Komentář: **Mt 2,13-18**

Chlapci z betléma nemohli ještě ani mluvit, a přesto vydali svědectví o Kristu. Chci se vyvarovat zbytečných slov a svědčit spíše svým životem.

PÁTEK 29. 12. sv. Tomáše Becketa, arcibiskupa a misionáře

Lk 2,22-35; Žl 96,1-2a.2b-3.5b-6 Komentář: **1 Jan 2,3-11**

Kéž se můj vztah k Bohu promítne do mého vztahu k lidem v okolí. V tom mohou být letošní svátky inspirací pro dny všední.

SOBOTA 30. 12. sv. Felix I., papeže

Lk 2,36-40; Žl 96,7-8a.8b-9.10 Komentář: **1 Jan 2,12-17**

Tento vzkaz otcům, mládeži, dětem... shrnuje vše, co jsme v uplynulém roce mohli zakusit. V roce následujícím chci tyto vztahy víc rozvíjet!

Svátek Svaté Rodiny - Cyklus B - 31. 12. 2023

Rodina je posvátná. I Ježíš do rodiny vstupuje a je její součástí. Modleme se za ochranu tohoto posvátného společenství. Dnes se někde nabízí možnost obnovy manželského slibu lidem žijícím v platném církevním manželství.

1. ČTENÍ *Tato kniha vznikla ve 2. stol. př. Kr. jako soubor rad mladému muži připravujícímu se na život. Náš text je zaměřen na stárnoucí rodiče. Nejde tedy primárně o poučení nezletilých dětí.*

Sir 3,3-7.14-17a (řec. 2-6.12-14)

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmi se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábně-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti jako náhrada za tvé hříchy.

ŽALM 128

V záhlaví žalmu je označení „poutní píseň“. Lze si tedy představit rodinu putující do chrámu, kdy rodiče s hrdostí pohlížíjí na své děti. A pak je snadné připojit se k radostné chvále i prosbě za děti i celou rodinu.

Odpověď: Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, – kdo kráčí po jeho cestách.

– Budeš jísti z výtěžku svých rukou, – bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva – uvnitř tvého domu.

– Tvoji synové jako výhonky oliv – kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnán muž, – který se bojí Hospodina.

– Ať ti Hospodin požehná ze Siónu, – abys viděl štěstí Jeruzaléma

– po všechny dny svého života.

2. ČTENÍ

V protikladu k „pozemským sklonům“ (Kol 3,5-11) křesťané jednají novým způsobem, jak ukazuje náš text. Výzva určená jednotlivým členům rodiny je spíše letným povzbuzením než propracovanou normou (podobně v Ef 5,1-6.9).

Kol 3,12-21

Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Bud'te za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Ženy, bud'te svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Muži, mějte

svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahy.

EVANGELIUM

Příběh evangelia odpovídá požadavku Tóry (Lv 12), aby matka byla po čtyřiceti dnech od porodu rituálně očištěna tím, že přinese do jeruzalémského chrámu oběť. Zároveň každý prvorozený chlapec byl zasvěcen Bohu.

Lk 2,22-40

Když nadešel den očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neuzří smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

K ZAMYŠLENÍ

Maria přichází do chrámu jako zbožná židovka. Nabízí Bohu prvorozeného syna: „Bůh mi dal syna a já dávám svého syna Bohu.“ Darovat své milované dítě může člověk jen tehdy, když Bohu skutečně důvěřuje. Maria uvěřila, že Bůh je milující dárce života, který neubližuje.